

Szeretet

2024

SZEPTEMBER

9. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Keresztyén értékek a nevelésben (I.)

Fotó: Markus Spiske, Unsplash

Túrmezei Erzsébet: **SZOROZD MEG!**
(iskolás versek)

Megoldatlan feladatom felett
virrasztok. Hiányzik a felelet.
„Jöjj, Mesterem! Nézd, nem bírok vele.
Csak könnyeimmel öntözöm tele.
Ha éhezők könnyörgő szája kér,
aszott kéz nyúl betevő falatér’,
s a lelkem olyan kifosztott, szegény:
magam is éhes, hogy’ segítsék én?
Elfogy a hit és elfogy az erő.
A kevesemmel hogy’ álljak elő?
A keveset ezeknek osztani,
hogy mindenkinek jusson valami,
jusson valami és jusson elég,
Mester, lehet?!” „Hát szorozd meg elébb!
A szorzó áldott két kezem legyen!
Emlékezzél csak! Azon a hegyen...
az ezrek... az öt árpakenyér...
s te búslakodnál a kevesedér’?
Szorozz! – Enyém az éhező sereg.
Szorozz! – Én mindig megsegítelek.
Szorozz! – Az én szolgálóm szegény legyen,
s ha adni kell, mindig tőlem vegyen! Szorozz!”
Szorok és hajnalfényben ég
a diadalmas eredmény: Elég.

Akár szülőként, akár pedagógusként figyeljük a gyermekeket, az idő nagyon hamar eltelik. Amikor benne vagyunk a gyermeknevelés közepében, vannak olyan napok, amikről azt gondoljuk, hogy sosem múlnak el, viszont a másik oldalon a rengeteg öröm megtapasztalása felgyorsítja a folyamatot. A tanítás, nevelés több célt is szem előtt tart, ezek közül sorolunk fel néhányat a teljesség igénye nélkül.

Felkészítés az életre

A keresztyén nevelés célja a felkészítés a nagybetűs Életre az értékrendre nevelés révén. A Gal 5:23-ban megtaláljuk a Lélek gyümölcseinek a leírását, ugyanis a Biblia pontosan megmondja nekünk, hogy milyen az az ember, aki helyes lelki fejlődésen ment keresztül, ezáltal pedig rögzíti számunkra a keresztyén nevelés célját is. Tehát valahol ezeket a jellemzőket szeretnénk látni a gyermekekben fejlődésük során. Nem azonnal, de fokozatosan.

Manapság vannak olyan pedagógiai, nevelési irányzatok, amelyek azt vallják, hogy az ember alapvetően jó. Nyilván a Biblia ennek az ellentétét tanítja: hogy az ember bűnös természettel született, és önmagától csak ennek a bűnös természetnek a kibontakoztatására képes. Ami ezzel ellentétes, – ha nem teljesen gonosznak növekedünk fel, hanem valamilyen jót is sikerül produkálnunk – az már valamilyen nevelési, pedagógiai munkának az eredménye. Tehát nem szabad azt feltételeznünk, hogy a Lélek gyümölcseinek erre az eredményére nem magától jut el a gyermek. Valamilyen segítség szükséges: a szülők, a nevelésben résztvevő pedagógusok, vasárnapi iskolai tanítók, lelkipásztor közreműködése. Ne becsljük alá a szülőkön kívüli családtagokat sem, mert nagyszülők vagy a rokonsági kapcsolatot meghatározó személyek is nagy hatással lehetnek a gyermekekre! De hogyan érhetjük el, hogy ez az értékrend kibontakozzon a gyermekekben? Ez tulajdonképpen az Isten munkája.

Minden gyermek egyedi és nagyon más, és ezt a nevelésben is figyelembe kell vennünk. Lehet, hogy egy verekedős gyermek, akinek megvan (>>> 3. old.)

Célgyűjtés a Solyomkövéri Tábor új ebédlőjének befejezésére

Szeretettel értesítjük a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, hogy az őszi hálaadó napok alkalmával közös gyűjtést tartunk a Solyomkövéri Tábor számára az új ebédlő építésének befejezése céljából. Ennek érdekében szeretettel kérjük a gyülekezeteket, hogy lehetőségük szerint támogassák e célkitűzést! Az önkéntes adományokat a Szövetség bankszámlájára vagy irodájába kérjük eljuttatni. (Rajna Ottó főtitkár)

„Nagy lépés előtt, ködben... hittel, reménykedve” – írtam a cikket még 2020 tavaszán az új ebédlőről, amit akkor még valóban így is láttam. Ma már „pirosban” levő épületként áll, és sok alkalomra, eseményre használható. 2020 nyarán kezdtük el építeni, és 2022 késő tavaszára került rá a tető. Ez az épület a legnagyobb, a legtágasabb és a legmagasabb a tábor épületei közül. A közeljövőben nem tervezzük ehhez hasonló, tágas létesítmény építését.

Az „ebédlő” terveink szerint több célnak is eleget tesz majd. Az alagsorban két konferenciaterem készül, amelyek szükség esetén egylégterű teremként is használhatóak lesznek. A nyári táborozások idején játéktérnek, csapatjátékok lebonyolítására is megfelelő, ha odakint esik az eső. Tehát egy nagy teremként vagy két kisebbként is használható. Ebben az alagsorban volt megtartva a missziókerületi hálaadó ünnepély is 2021 szeptemberében, amelyen 490 személy vett részt. Gondolom, a testvérek közül többen emlékeznek is erre az áldott alkalomra... Itt, az alagsorban lesz még a pince, a mosdók és a kazánház.

A földszinten található az étkező 250 személy számára, a konyha, és természetesen illemhelyek és recepció. Az ebédlő-rész tehát nemcsak étkezésre, hanem más alkalmakra, rendezvényekre is használható, tágas és szép kilátással rendelkező, multifunkcionális terem.

A tetőtér a konyha fölött található. Eredetileg irodának terveztük, de a szükség arra késztet, hogy szálláshelyként használjuk majd. Az idei nyáron az új ebédlő épülete már több célt is szolgál, ugyanis az imaalkalmakat, a közös éneklést, a csoportbeszélgetéseket és a tanításokat már itt tartjuk.

És végül, de nem utolsósorban: szeretettel kérjük a testvérek támogatását, hogy az épület elkészüljön, és teljesen betölthesse nemes célját!

Köszönettel **Módi Tamás** táborigazgató

„Minden lélek dicsérje az Urat!” (Zsolt 150:6)

Az Ének-zenei Bizottság többéves munkája nyomán „Dicséretetek” címmel fog megjelenni az új karénekeskönyv, B5-ös méretben, keménykötéssel, ke-rekített, varrott kötés-szállal, 40 gr. papíron, megközelítőleg 1100 oldalon. Mintegy 450 éneket tartalmaz majd, négyszólamú letéttel, sok esetben kísérettel, és remélhetőleg az év utolsó hónapjaiban fog megjelenni. Tartalmazza mindazokat a régebbi és újabb énekeket, amelyeket istentiszteleti használatra énekkarok számára ajánlunk. Az énekek szövegét teológiai, irodalmi és zenei követelmények szerint javítottuk, kiegészítve újabb énekekkel, amelyeket román, angol vagy más nyelvből fordítottunk. Valódi áránál 30%-kal olcsóbban, példányonként 110 lejért kaphatják meg azok, akik a határidő lejárta előtt megrendelik.

Kérjük, hogy az énekkari tagok, gyülekezetek és magánszemélyek, akik igényelnek ebből a kiadványból, megrendelésüket és a könyv árát legkésőbb október 20-ig juttassák el a Szövetséghez! Banki átutalás esetén ne felejtsek el megjegyezni, hogy „Donatie Dicséretetek”, valamint csoportos megrendelés esetén a helység, egyéni megrendelés esetén pedig a megrendelő nevét is feltüntetni!

Bankszámla-adatok: Convenția Bisericii Creștine Baptiste Maghiare din România, Cod fiscal: 47 05 934. Cont BCR Suc. Oradea, IBAN: RO84 RNCB 0032 0153 5589 0001 – LEI.

Szeretettel, **Borzási István** lp.

DICSÉRETEK

evangéliumi karénekek

(>>> az első oldalról) ehhez az ereje és képessége ezt az erőt jól is fel tudja használni. Mindez attól függ, hogy milyen nevelést, tanítást kap az úton, és attól, hogy Isten ezt az alapvetően rossz természetét Isten hogyan és mikor fordítja majd jó irányba.

A Bibliát tanulmányozva nagyon sokat gondolkodtam azon, hogy mi történt a tanítványok életében? Az elején még halászgattak, meg ezt-azt csináltak, aztán Jézus megszólította, később pedig kiküldte őket. A világ legnagyobb feladatát bízta rájuk: a megváltás üzenetének az elterjesztését a Földön. Mi történt az alatt a rövid idő alatt, amíg Jézus velük volt, és hogyan lett az elhívottból felkészített tanítvány, akit ki lehetett küldeni a legfontosabb missziói megbízatással? Itt láthatóan a Jézus tanítása, a vele való együtt járás volt az, ami nagyon nagy hatással volt a tanítványokra. Természetesen Istennek, Jézusnak van hatalma arra, hogy közvetlenül formálja a szívet, és ez az átformálás is nyilvánvaló a tanítványoknál. Nagyon fontos, hogy tanítói, nevelői munkánkból soha ne feledjük ki azt a formáló erőt, amivel egyedül Isten tud hatni a gyermekek szívére. Mi a teljes energiánkkal, a legjobb szándékunkkal sem tudjuk ezt megtenni: nem vagyunk képesek megváltoztatni a gyermekeket, viszont ismerjük azt, aki ezt meg tudja tenni. Tehát a kitartó imádság, az együttjárás, a tanítványképzés a helyes út. Mindez része annak, hogy a gyermekek felkészüljenek az életük következő szakaszára.

Értékre

Gyermekekben az egyéni adottságokkal, talentumokkal, képességekkel, alapértékekkel jönnek a gyermekek világra, és miközben nevelgetjük őket, ezeket kezdik fölismerni. Nagyon fontos, hogy segítsünk a gyermekeknek megismerni önmagukat, egyéni adottságaikat, képességeiket. Ezt viszszafelelésekkel, bátorítással érhetjük el, de a gyermekeknek önmagukat is föl kell fedezni, és nemcsak jó értelemben, hanem negatív szempontból is. Nem fogjuk tudni a gyermekeket fegyelmezni, ha állandóan csak arról beszélünk, hogy „ilyen ügyes vagy, olyan ügyes vagy”, meg amolyan „csodálatos”. Időnként arról is kell beszélni, hogy lehet, hogy szeretnél jó lenni, de „ugye, nem megy!” Fontos tehát, hogy őszintén beszéljünk a negatív dolgokról, a problémákról is. És ugye azt szeretnénk, hogy a nevelés végén a felnőttkorba úgy érkezzenek meg a gyermekek, fiatalok, hogy küldetéstudat, felelősségtudat, céltudatosság és értékalapú döntésekre való képesség jellemzi őket. Ebben a folyamatban fontos, hogy ne mindig mi mondjuk meg nekik, hogy mit kell csinálniuk, mi a helyes, és mi nem; így ugyanis az az értékrend, amit mi közvetítünk, nem válik sajátjukká, és csak addig határozza meg őket, amíg ebben a védett környezetben élnek. Mi pedig azt szeretnénk, hogy ha majd a világba kimegy, ott is ugyanez az értékrend vezérelje.

Látjuk, hogy az oktatásban, nevelésben, tanítvánnyá tételben nagyon nagy szerepe van a szülőknek, pedagógusoknak, lelkeseknek, mentoroknak. És persze a virtuális világnak is. Ma már az intelligencia is sokszor csak mesterséges. Meggyőződésem, hogy a virtuális világ okozza a legnagyobb problémát a gyerekeknek, mégpedig azért, mert ebben minden színházzá válik, miközben a valóság háttérbe szorul. És nagyon nehéz egy színházban eldönteni, hogy mennyire valóság az, amit éppen látunk. A virtuális világ hatása miatt a valóság kiszorul az életükből, miközben azok az értékek – megbocsátás, kedvesség, jószívűség, önmegtartóztatás –, amelyeket tanítani szeretnénk nekik, a valóságra épülnek. A szeretet, öröm, békesség is az, és ezekből a virtuális tér csak szűrve jelenít meg valamit, ami lehet, hogy nem is igaz. S ha ebből túl sokat látnak a gyerekek, már nem tudják megkülönböztetni a valóságtól. A gyermekeket egyre nehezebb az értékekre megtanítani, mert a valóság kezd eltűnni az életükből. Nagyon kifinomult világban élünk, ahol a generációk egyre inkább külön élnek. Nagyon sok kicsi gyerek nem lát idősebb embert, beteg embert, szenvedőt, s ezzel egy nagy valóságdarab is kikerül az életükből, ami tovább nehezíti a gyerekek nevelését.

Világsszemlélet

A neveléssel együtt a gyermek egy világsszemléletet tesz magáévá. Akár tanítjuk, neveljük, akár nem, egy világsszemléletet mindenki magára ölt, miközben felnő, és attól kezdve azon a szemüvegen át nézi a világot. Csak annyit fog látni a világból, amit ez a világgép-szemüveg megenged számára, és olyan módon fogja látni és figyelni a dolgokat, reagálni, ha szenvedést, éhezést vagy szükségletet lát. Nagyon fontos tehát, hogy ezeket tudatosan is alakítsuk a gyerekekben. Mi természetesen a bibliai világgépet szeretnénk tanítani, amelyben Isten központi helyen van, s amelyben az ember is nagyon fontos helyen van, de nem foglalhatja el Isten szerepét és helyét. Nagyon fontos az is, ahogy a Biblia jellemzi az embert: a bűnös természettel való születés alapvető kiindulási pont. De az is, hogy Isten képmásának hordozói vagyunk, tehát az értékeségünknek az alapja az, amit a Biblia tanít, hogy Isten képmására, a saját képmására teremtett meg minket. A Zsoltárok könyvében azt is írja az ige, hogy „kevéssel tette, kisebbé az embert az angyaloknál”, ami egy nagyon érdekes gondolat. Tehát Isten olyan felmagasztalt szerepet adott az embernek, amivel élni kell tudni, és amivel felelősség is jár együtt.

Demeter László,

az ACSI (Association of Christian Schools International), keresztyén pedagógusokat tömörítő és támogató szervezet európai vezetője.

Bemerítési ünnepély Biharfélegyházán

2024. július 14-én hitvalló bemerítési istentiszteletre gyűltünk össze a biharfélegyházi cigány-imaházban.

A helyi lelkipásztor köszöntése és bevezető gondolatai után a fehérruhások tettek bizonyosságot Krisztusba vett hitükről, megtérésükről.

Ezt követően Gombos Miklós testvér, az érckörösi körzet lelkipásztora hirdette Isten új életre hívó üzenetét az ApCsel 2:36-41 alapján, hangsúlyozva a megtérés szükségességét, a bemerítés fontosságát és az ezt követő gyakorlati élet velejáróit.

A fehérruhások hitvallási kérdéseinkre adott válaszuk után a gyülekezettel együtt énekelték: *Szívemben eldőlt, követem Jézust... Nincs visszaút!*

A bemerítést követően kézzel imádkoztunk az új tagokért. Rézműves Piroska a helyi cigány gyülekezet, míg Kocsis Zoltán a helybeli magyar közösség tagja lett.

Piroska testvérnőért hosszú ideje imádkoztak a már hívó családtagjai és a gyülekezet is, amit az Úr kegyelmesen meghallgatott.

Zoli testvér Biharvajdáról látogatja a magyar gyülekezetet. Neki nem kis megpróbáltatásokat kellett kiállnia Jézus Krisztus mellett való döntéséért és a közösségünkhöz való csatlakozásáért, amivel szemben bátor kiállása és a szenvedés tudatos felvállalása adott neki győzelmet. Ma is a fülembe csengenek szavai, amikor azt mondta: „Ha a fejemet levágják és meg kell haljak, akkor is hívő leszek!”

Ezt követően igei köszöntés, jókívánság következett Elek Zsolt és Juhász Sándor előljáró testvérek részéről.

Kívánjuk, hogy az Úr tartsa meg testvéreinket, erősítse meg őket az előttük álló küzdelmekre, és segítse őket, hogy halálíg tartó hűséggel kövessék Megváltójukat az említett gyülekezetek tagjaival és a jelenlévőkkel együtt!

A képen balról jobbra: Kiss Zoltán, Kocsis Zoltán, Rézműves Piroska és Gombos Miklós.

Kiss Zoltán lp.

A Szilágysági Baptista Bibliaiskola felvételt hirdet a 2024–2025-ös tanévre!

A bibliaiskola kétéves programot kínál a hallgatóknak és lehetővé teszi az első- és másodévesek közös tanulását. Releváns tanulmányi anyagokat, meghitt testvéri légkört, misszióra és gyülekezeti szolgáltatásokra történő felkészítést biztosít a tanulóknak.

A hallgatói feltételek a szóbeli és írásbeli felvételihez a következők:

- Krisztusban nyert új élet
- tagsági igazolás
- kézzel írt önéletrajz
- születési bizonyítvány másolata
- lelkipásztori ajánlás és vezetőségi jóváhagyás
- alapvető bibliaismeret
- szolgálatra és tanulásra irányuló elkötelezettség.

A felvételi időpontja: **2024. szeptember 28., de. 10 óra**

Helyszín: **Cserepka János Oktatási Központ**, Szilágyság. **Jelentkezni** lehet a következő email-címen: **ernover@gmail.com**

Dr. Veress Ernő igazgató

„Ti, ifjak a leányokkal, öregek a fiatalokkal együtt dicséritek az Úr nevét...” (Zsolt 148:12–13)

...a Bihari Baptista Gyülekezetben,

2024. szeptember 29-én,

**A 60-ON TÚLIAK
(IFJÚSÁGI) TALÁLKOZÓJÁN!**

Dél előtt 10 órától kezdünk dicsőítéssel, imabuzdíttással, az alkalmon szolgál a diószegi gyülekezet pengetős-zenekara. Igét hirdet **Módi Miklós lp.**, 13 órától pedig közös ebédre kerül sor. Délután 3 órától folytatjuk az ünneplést közös énekléssel, szolgálatokkal, biznyságtételekkel. Igei üzenetet szintén Módi Miklós lp. közvetít majd. **Szeretettel várunk!**

EBAVISZ SPORTTÁBOR a Sólyomkövári Baptista Táborban

Immár harmadik alkalommal került megszervezésre a Sporttábor az Erdélyi Baptista Vasárnapi Iskolai Szövetség szervezésében. 2021 és 2022 nyarán a Hargita Keresztyén Tábor adott helyet a sporttábornak, idén pedig a Sólyomkövári Baptista Tábor fogadott bennünket június 24-29. között.

50 gyermek és 8 tanító vett részt a táborban. Legtöbben Zilahról, Perecsenből és Lónáról érkeztek, de voltak Nagyfaluból, Krasznáról, Biharról, Szentjánosról, Magyarremetéről, Hegyközújlakról, Temesvárról, Nagyváradról, Marosvásárhelyről és Brassóból is.

Négy fiatal segítette a program lebonyolításában, a bibliai leckék melletti egyéb foglalatosságokban, a sporttevékenységek levezetésében, a dicsőítésben, a sérülések ellátásában: Budai Máté, Dombi Tünde, Keresztes Dávid és Paul Roland. A délelőtti és esti áhítatokat a résztvevő tanítók vezették: Pap Lénárd lelkipásztor Lónáról, Nagy Csaba és Nagy Melinda Zilahról, valamint Bereczki Klára Temesvárról.

Délelőttünként arról tanultunk, hogy bölcssek kell lennünk döntéseinkben, hogy el tudjuk dönteni egy-egy helyzetben, mi a feladatunk: fussunk-e vagy ne. Megtanultuk Józseftől, hogy el kell futni a bűntől, Izráel népétől pedig azt, hogy nem kell elfutni az ellenségtől. Az Absolon halálhírének vívők esetéből megtanultuk, hogy nem kell futni a rossz hírről, ugyanakkor a Jézus feltámadásának hírének vívő asszonyoktól megtanultuk, hogy a jó hírről futni kell, vinni azt másoknak is. Nem utolsósorban arról tanultunk Timóteus példája alapján, hogy futni kell a mennyi cél felé, végig kitartva az úton, hogy elnyerjük a babérkoszorút.

Az esti áhítatokon keresztyén olimpikekkel, sportolókkal ismerkedtünk meg. Az ő életükből azt tanultuk,

hogy mindennél – még az olimpiai aranytól is – fontosabb, hogy Jézus legyen az életünk Ura és Királya.

A sporttábor megnevezéshez hűen sokat sportoltunk, mozogtunk. A napjainkat tornával kezdtük, hogy frissen és üdén indulhassunk neki napi teendőinknek, aztán a délelőtti tanítás után naponta lehetőség volt focizni, kosárlabdázni, röplabdázni, pingpongozni, szaladni és tornázni.

A sporttevékenységek mellett a szabadidőben kézimunkáztunk, társasjátékoztunk, a fák hűs árnyékában pihentünk, olvastunk, beszélgettünk, ismerkedtünk. Szerda este az általunk épített táborút mellett énekelgettünk, beszélgettünk, csodáltuk Isten teremtett világát, s hálát adtunk, hogy az eső sem volt akadály.

Hálásak vagyunk mindazoknak, akik imában hordoztak bennünket, s azoknak is akik anyagi javaikkal is hozzájárultak a táborozáshoz. Külön áldásként éltük meg, hogy a táborozásra elkészült az új kosárlabdapálya is. Istené a dicsőség mindenért!

Bereczki Klára táborfelelős

Ismét kiosztották a Kornya-díjat

A szóránymagyarság összetartásában végzett kimagasló teljesítményéért Kornya Mihály-életműdíjban részesült Dr. Herjeczki András Géza, a Detroiti Magyar Baptista Gyülekezet nyugalmazott lelkipásztora.

A Magyar Baptisták Világszövetségének (továbbiakban: MABAVISZ) vezetősége 2009-ben alapította a Kornya-díjat a magyar baptisták erdélyi hithőse, Kornya Mihály emléke előtt tisztelegve. A magyar baptista misszió egyik legmeghatározóbb egyénisége és legeredményesebb gyülekezetalapítója nagyrészt Erdélyben és a magyar alföldön végezte a szolgálatát. A MABAVISZ két-három évente jelöl ki egy olyan személyt az elismerésre, aki jó szolgálatot végzett, és példával járhat elől közösségében. Eddig hét személy kapta meg a rangos díjat. A sort Veres Ernő lelkipásztor kezdte, aki a rendszerváltás utáni első elnöke volt az Erdélyi Baptista Szövetségnek. Őt követte Kulcsár Sándor lelkipásztor, majd Dr. Eric Barrett természettudós és felesége, Rosemary. Füredi Kamilla, afrikai misszionárius érdemeit ismerte el a negyedik alkalommal kiosztott Kornya-díj. A Kornya Mihály-életműdíjat 2020-ban – az akkor 95 esztendősen – Kovács Géza lelkipásztor kapta, aki számos alkalommal szenvedett el üldözést keresztyén tevékenységéért a kommunista hatóságok által. A hatodik díjazott Both József lelkipásztor volt, az ő nevéhez fűződik például a Székelyudvarhelyen felépült baptista imaház, valamint az ifjúsági tábor épülete.

A 2024-es elismerés ünnepeltje a 75 éves Dr. Herjeczki Géza lelkipásztor, aki a Ráma Táborban, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség 116. közgyűlésén vehette át a díjat a Világszövetség elnökétől, Püsök Dánieltől, és egyik alelnökétől, dr. Borzási Páltól. Herjeczki Géza megtérése, lelkipásztori elhívása, teológiai képzése Budapesten történt (később Németországban, Svájcban

és Kanadában folytatta teológiai tanulmányait). Három országban szolgált lelkipásztorként: két magyarországi gyülekezetben (Jánoshalmán, Vácon), majd Torontóban és 27 évig Detroitban. Több mint 40 évig szolgált a diaszpóra-misszióban. Az amerikai kontinensen a magyar baptisták összetartásában – lelkipásztorként és az Amerikai Magyar Baptista Szövetség egyik vezetőjeként is – kimagasló és kétségtelen érdemeket szerzett. Emellett a 90-es évektől napjainkig szerkeszti az Evangéliumi Hírnök című lapot, amely 1908-as alapításától kezdve mind a mai napig folyamatosan megjelenik.

A Magyar Baptista Világszövetség három legnagyobb tagszövetsége a magyarországi, az erdélyi és az amerikai. A szervezet gondot fordít arra, hogy az anyaországtól távol működő amerikai szövetség is megtalálja értékét és helyét.

Dorgay Zsófia, Bocskai Rádió, USA

Aranymenyegző Kolozsváron

Isten kegyelméből 2024. július 27-én volt Tóth János és Ilona 50. házassági évfordulója Kolozsváron, amelyről szűk családi körben emlékeztek meg. Menyegzőjük napján a kánai menyegző történetét olvasták fel, amelyben Jézus az első csodáját tette. Aznap azért imádkoztak értük, hogy életükben is átéljék Jézus csodáját, és most, ötven év elteltével, hálás szívvel tekintenek vissza arra, hogyan valósult meg ez az áldás az életükben. Tóth János és Ilona szerint a legnagyobb csoda az, hogy megélhették ezt az ötven évet együtt, kitartásban és szeretetben. Közös életük során számtalan örömet és kihívást éltek át, de mindig Isten gondviselésére támaszkodtak, amelyet életük minden egyes napján meg tapasztalhattak.

Bálint Brigitta

Isten kegyelméből 50 éve együtt!

Július 20-án kellemes családi körben emlékezünk meg és adtunk hálát Istenünknek kedves testvéreinkkel, Nagy Gézával és Erzsébettel, akik immár fél évszázada kötöttek házasságot az Úrban. Két lányuk, Erzsike és Adina, vejeik, valamint négy unokájuk és az őket körülvevő megszámlálhatatlan testi-lelki áldás jelzi, hogy házasságukon és családi életükön Isten áldása van. A másnapi istentiszteleten a temesvári gyülekezet nagy családja is örömmel üdvözölte testvéreinket: „A minden kegyelemnek Istene ... ő maga fog titeket teljessé, erőssé, szilárdná és állhatatossá tenni (1Pt 5:10).” Kívánunk még sok, áldott évet az Úrban! **(Boros Róbert lp.)**

Mucsi János

Elég néked kegyelemem

Öreg szolgáló vagyok, Atyám.
Naponta hűn rovom
titkos szobám,
mint Kármel magasztát
áldásod esője után.

A szívem hozzád fűz,
életem, lelkem rajtad csüng.
Tőled van mindenem,
és mégis a TE szavad
csak ennyi volt:
„Elég néked
az ÉN kegyelemem.”

Nem értettem:

ez a felelet?

Órák, napok,
évek, hónapok
teltek könnyörgésben,
imában, esedezésben,
megbánásban, dicsőítésben.

„Elég néked
az ÉN kegyelemem.”

Hangzott újra válaszd
és derengeni kezdett
bennem lassan
világosságod ... (részlet)

Megemlékezés Paptamásiban

Örömmel gyűlt össze Paptamásiban 2024. augusztus 4-én a gyülekezet és a népes rokonság, hogy megünnepeljük Lőcse István és Ibolya 50. házassági évfordulóját. Házasságukat az Úr 3 gyermekkel és 4 unokával áldotta meg, akik többsége összegyűlt erre az alkalomra. Gyülekezetünk énekkara szolgált, és önkéntes köszöntések hangzottak el a többek között a gyermekek és Lőcse Sándor testvér részéről – aki Magyarremetén él családjával. Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor az Ef 2:8-10 igékből szólt, kiemelve, hogy hit által tartattak meg immár 50 éve, nincs mivel dicsekedni, minden ajándék. Az üdvösség hit által van, de a hívő életünknek is ez az alapja. Az ige arra is bátorított mindenkit, hogy továbbra is küldetésünk van az elkészített jócselekedetekben járni és az Urat szolgálni.

Urunk gazdag áldását kívánjuk a Lőcse családra!

(Albert István Zsolt lp.)

Miként teljesíti be a Messiás az Ószövetséget? (I.)

A törvényben kijelölt idők (Kol 1:16-17)

„Senki el ne ítél-
„Sjen titeket éte-
lért és italért, ünnep,
újhold vagy szombat
miatt, hiszen ezek csak
árnyékaik az eljövendő
Krisztusnak, aki a való-
ság.” Milyen biztos kijelentés! Ha van egy képünk a felesé-
günkről otthon, melyik a fontosabb: a feleségünk vagy a
feleségünkkel készült kép? Ki az, akivel beszélgetünk közü-
lünk? A fénykép csak egy árnyék, egy szimbólum, a feleség
viszont valódi. Ha egy fehér fal van mögöttem, és szembe-
állok a fényvel, akkor árnyékként megjelennek a körvona-
laim a falon. Ha mozgok, vagy elmegyek a fény elől, akkor
az árnyékom is eltűnik. Az árnyékom elmond valamit
rólam, de amikor itt vagyok, már kit érdekel az árnyék?
Természetesen hálásak vagyunk az árnyéknak, hogy tanít
egészen addig, amíg a valódi test el nem jön. De amikor
eljött, akkor már vele van kapcsolatunk. Ezért csodálko-
zunk, amikor azt látjuk, hogy sokan mégis a mellékes,
másodlagos dolgokat imádják ahelyett, hogy Krisztussal
foglalkoznának.

A Gal 3:23-25 ezt mondja: „Mielőtt pedig eljött a hit, a
törvény őrzött bennünket, egybezárva az eljövendő hit ki-
nyilatkoztatásáig. Tehát a törvény nevelőnk volt Krisztu-
sig, hogy hit által igazuljunk meg. De miután eljött a hit,
többé nem vagyunk a nevelőnek alávetve.” Ha a „hit” szót
„Jézus”-ra cseréljük, olyan, mintha a képet a valódira vál-
toztatnánk. Isten azért adta a törvényt, a tízparancsolatot,
hogy ismerjük meg az ő értékrendjét. S amikor ezt az ér-
téktendet látjuk, akkor meglátjuk az igazságot önma-
gunkról is. A törvénnyel együtt pedig megkapjuk az
áldozati törvényt, ami nélkül nem lehet közünk Istenhez.

Pál a második korinthusi levélben azt mondja, hogy a
törvény szolgálata az ítélet szolgálata. Minden nap, ami-
kor felkelünk, előttünk van valami, ami rámutat arra,
hogy nem vagyunk tökéletesek. Éppen ezért fontos házas-
nak lenni is, hogy felébredjek valaki mellett, aki emlékez-
tet arra, hogy nem vagyok olyan tökéletes, mint
amilyennek gondolom magam. Napi emlékeztető ez arra,
hogy szükségünk van a megváltásra.

A törvény tehát, mint egy árnyék, tanít bennünket
Krisztusról, miközben a tízparancsolat bemutatja Isten
jellemét. Ez része és alapja bármilyen szövetségnek, ami
Isten és ember között kötött.

De lássuk ezt a gyakorlatban. A 3Móz 23-ban olvasható
szimbólumokon keresztül nagyon alapos képet kapunk
Krisztus identitásáról, az „útlevélképéről” és „útlevélszá-

máról”. „Szólj Izrael fia-
ihoz, és mondd el nekik,
hogy melyek az Úr ün-
nepei, amelyeket ki kell
hirdetni szent ünnepre
való hívással. Ezek az én
ünnepeim, azt mondja

az Úr, ezek az én ünnepeim!” Olyan ez, mint amikor sem-
miképpen nem szeretnénk elkésni a leendő feleségünkkel
tervezett első találkozóról. Isten azt mondja, hogy ez a ki-
jelölt idő, és ha nem jelenünk meg ott, abban az időpont-
ban, akkor az Antikrisztussal lesz találkozónk. Amikor
Isten azt mondja, hogy „megismerhettek engem ezekből a
jelekből”, akkor köszönjük meg, és győződjünk meg arról,
hogy várjuk a beteljesedést!

Az első jel a szombat. Azt mondja a Teremtés Könyvében,
hogy „volt nappal és volt éjszaka”, majd elérkezünk a sab-
bathoz, és attól kezdve már nem mondja többé ezt. Mert
ennek örökké kell tartania. Ezért mondja a Zsidókhoz írt
levél, hogy ez a mi nyugalomunk a napja. Az ige azonban
azt is elmondja nekünk, hogy a valódi nyugalom az Krisz-
tusban van. Ugyanígy, minden szombat alkalmával megem-
lékezünk a teremtés céljáról. A Biblia első két fejezete
hasonlít az utolsó két fejezethez. Édenben kezdtük, Éden-
ben végezzük, a mennyei Jeruzsálemben. Tehát, ha
ugyanott fejezzük be, ahol elkezdtük, akkor a kettő között
miért van szükség erre a sok papírlapra? Mert ezek írják le
azt a folyamatot, amin keresztül visszatérünk oda. És
mindennek a célja Krisztus.

Pál elment Damaszkuszba, hogy a Krisztusban hívó zsi-
dókat letartóztassa. Damaszkusz felé tartva azonban volt
egy találkozója, amikor Jézus megjelent neki, és megvál-
toztatta az életét. Rájött arra, hogy a vezető rabbik, –
akikre úgy tekintett, mint magára Mózesre –, hibásan ér-
telmezték a törvényt. Akkor sokk volt ez Pálnak, hogy
ismét elment egy rabbihoz három évre, hogy újratanulja
az Ószövetséget a Teremtés Könyvétől, a rabbinikus ha-
zugságok nélkül. És a végén rájött, hogy a törvény vége,
célja Krisztus (Róm 10:4). Ugyanez fog történni majd Iz-
rael népének maradékával a megpróbáltatás, a nagy nyo-
morúság közepétől kezdve: fel fogja ismerni, hogy az
Antikrisztus nem Krisztus. És kimennek a pusztába és
Isten ott a szívükre beszél majd, és Lelke megvigasztalja
őket. A három és fél év végén pedig várni fogják Krisztus
visszajövetelét, hogy megöleljék, és hogy bocsánatot kérje-
nek tőle. Ez Pállal is megtörtént ott a sivatagban, ennek
eredménye lett, amit leírt a rómaiaknak, a Galáciában
élőknek és a korinthusiaknak.

Most pedig foglalkozzunk a **következő nyolc ünneppel** vagy kijelölt idővel!

Az első a **páska**, a Nissan hónap tizennegyedik napján. A második a **kovásztalan kenyerek** ünnepe, Nissan hónap tizenötödik napja. A harmadik az **első zsenge** ünnepe, a páska utáni első vasárnapon. A következő a **hetek ünnepe**, ami hét héttel az első zsenge vasárnapja után következik. Ez az első négy ünnep. Az ötödik a **kürtzengés** ünnepe, a hatodik az **engesztelés napja**, a Tisri hónap (a zsidó naptár hetedik hónapja) 10. napja. Ugyanezen hónap 15. napja pedig a **sátoros ünnep**, majd az ettől számított nyolcadik napra esik az **összegyülekezés ünnepe**. Mindezek Isten által kijelölt napok.

A **Páska** (Passover = Továbblépés) ünnepe a Nissan hónap 10. napján kezdődött. Három és fél nap elteltével a „nappali” közepén leölték az előkészített bárányt, s vérével meghintették az ajtófélfát. Ha az átvonuló angyal látta a vért, „átlépte” a házat, ha nem, akkor az elsőszülött gyermek az életével fizetett. A zsidók még azon az éjszakán kivonultak Egyiptomból, ezért nem volt idejük megkeleszteni a tészta, úgyhogy kovásztalan kenyeret készítettek. Isten azt mondja: „Ez az általam kijelölt nap.” És pontosan Nissan hónap 14. napján Jézus fölment a keresztre, miután három és fél évvel korábban megkezdte messiási szolgálatát. A szimbólum ott volt a „nappali” közepén, és mindenki láthatta, hogy tökéletes. És pontosan a páska ünnepén kiontotta a véréért értünk. És Isten, mihelyt látja a Krisztus vérért az életünkön, ránk néz, és azt mondja, hogy átlépek (passover) rajtad, és az ítéletem nem sújt téged. Ez volt Isten kijelölt napja. Dániel ötszáz évvel korábban pontosan elmondta annak a napját, amikor a Messiás kivágitik (Dán 9:24-27). Krisztus után 32-ben hány Messiás-jelöltünk van, aki Nissan hónap 14. napján halt meg? Olyan, aki szüztől született, Betlehem Efratájában, sok csodát tett, majd bevonult Jeruzsálembe számárháton (Zak 9:9), meghalt és három nappal később feltámadt? Hát nem sok.

A második ünnep a **kovásztalan kenyerek** ünnepe. Ez az a kenyér, amiben nincsen kovász, tehát bűn nélküli. És pontosan vasárnap, az **első zsenge** ünnepén feltámadt! Ugye, mi csoda „véletlen”? Amikor Isten azt mondja, hogy „ez az általam kijelölt nap és alkalom”, akkor ezt nagyon komolyan gondolja. És a kijelölt ünnepek által ő tanít bennünket. Az Újszövetséget már Jeremiás is beharangozta, ez nem egy újszövetségi fejlemény (Jer 31:32-33). Tehát mit látunk szimbólumként vasárnap? Fogják az árpát, – mert a búza, ugye, ekkorra még nem érett be –, elviszik a paphoz, az fel emeli, megrázza, majd áldozatot mutat be vele, és mindenki boldog. De miért boldogok? Mert ez a reménység ünnepe, ami arra bátorítja az embereket, hogy bízzanak Istenben. Hét héttel később ugyanis a mezők tele lesznek búzatermással, étellel. Isten az, aki uralma alatt tartja az

időjárást, az esőt, a meleget: úgy alakítja, hogy bízhatunk abban, hogy hét héten belül a mezők tele lesznek terméssel, kenyérrel. Tehát amikor azt látjuk, hogy felnő és megterem az árpa, ez reménységgel tölt el bennünket afelől, hogy a búzával is ugyanez fog történni. Jézus feltámadt a halálból vasárnap, és ez azt üzeni nekünk, hogy mi is feltámadunk a halálból ugyanúgy, ahogyan ő.

Isten megmutatta nekünk azt, hogy valóban legyőzte a bűnt, a halált azért, hogy bizalmunk legyen, hogy velünk is ugyanígy fog történni. És látjuk azt, hogy **hét héttel később** létrejön a gyülekezet: egyetlen napon háromezer ember fogadja el az evangéliumot, tér meg (ApCsel 2) az Isten által kijelölt napon. Így teljesedett be tökéletesen Krisztusban ez a négy ünnep, a maga idejében.

Meno Kalisher*

* A szerző a jeruzsálemi Megváltás Háza Gyülekezet lelkipásztora, messiáshívő zsidó családban született, majd 17 évesen hozott személyes döntést Krisztus mellett.

Felvételi a nagyváradi Timóteus bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételit hirdet meg az alapfokozatra és a levelező tagozatra. Az alapfokozat hétvégi oktatást foglal magában (péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között). A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Apologetika, Lelki gondozás, Közbenjáró imádság és ébredés, Hogyan tanítunk, Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Keresztyén élet, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció*. Az oktatás jelenléti, de kivételesen online is bekapcsolódhatnak azon diákok, akik az ország távolabbi részein vagy külföldön élnek. A **felvételi 2024. szeptember 28-án délelőtt 10 órakor** kezdődik a bibliaiskolánál.

A Bibliaiskola nyitva áll minden olyan személy előtt, aki valódi keresztyén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy interjú. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a Bibliaiskola titkárságán (új épület 11-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk. Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: bimo.oradea@gmail.com.

Az örmény nép tragédiája napjainkban

Szomorúsággal és imádságos lelkülettel követjük az orosz-ukrán háború híreit, az Izraelben zajló eseményeket, ugyanakkor hálások vagyunk az Úrnak, hogy minket mindezidáig megőrzött a hasonló helyzetektől. Zajlik azonban egy másik tragédia is, amely nem kap akkora figyelmet, mint az említettek – annak a népnek a tragédiája, amelynek történelmi területén áll a bibliai Ararát hegye; amely a világon elsőként vette fel a keresztyénséget (301-ben), és amely nép a hite miatt teljes kipusztításra lett ítélve saját szülőföldjén az első világháború alatt. Az örmény népről van szó. Volt idő, amikor Örményország több mint 400 ezer négyzetkilométer kiterjedésű volt, ma viszont kevesebb mint 40 ezer négyzetkilométer. Lakosainak száma 3 millió alatt van.

A Szovjetunió összeomlása idején Örményországban mindössze két baptista gyülekezet működött, együtt 250 körüli taglétszámmal. Napjainkra viszont a gyülekezetek száma 250, a tagoké pedig 5000 fölé növekedett. 2023 szeptemberének végéig számottevő baptista testvérünk élt Árcákban is (közismert nevén Hegyi Karabakh), mely területen számos egyháztörténeti jelentőségű esemény zajlott a második századtól kezdve. Sztálin politikájának köszönhetően a majdnem 100%-ban örmények lakta területet Azerbajdzsán mindvégig a sajátjának tekintette, ám az örmények szilárd ellenállása miatt hosszú időn át sikerült megőriznie önállóságát. 2020 novemberében Azerbajdzsánnak sikerült megszállnia Árcák 80%-át. Az örmény lakosság a megmaradt területekre menekült. Ám az örmény kézen maradt, közrefogott terület lakóit az azeriek elzárták az Örményor-

szágba való menekülés egyetlen lehetőségétől, az ún. Lachin-i korridoron való átkeléstől. Hónapokon át éheztek őket, majd 2023 szeptemberében egyetlen nap alatt elfoglalták a fennmaradt területet is – mindezt annak ellenére, hogy orosz békefenntartók voltak a térségben. Azerbajdzsánt végül is sikerült rávenni a Lachin-i korridor megnyitására. Erre megindult a menekültáradat Örményország felé. Százkilométeres sorokban vonultak Árcák lakói, akárcsak 1915-ben, amikor a törökök mintegy 1,5 millió örményt öltek meg.

Egy évvel ezelőtt több évezredes örmény jelenlét és kultúra szűnt meg Árcákban. Mire az azeriek diadalittasan bevonultak az örmények városaiba, már senkit sem találtak ott. Olyanokká váltak a települések, mint a szellemvárosok. Felszámolódtak a virágzó baptista gyülekezetek is, a lelki vezetők (pásztorok, avatott előljárók) közül mintegy húszan lelték halálukat az azeri puskaölyöktől. A nagy szegénységben tengődő Örményország számára nagy kihívást jelent a teljes árcákhi örmény lakosság, a több mint 120 ezer menekült ellátása. A jelen pillanatban is vannak, akik sátrakban húzzák meg magukat, és a lehetőségek szűk volta miatt képtelenek új életet kezdeni. Már az első napokban megkezdődött a többszáz éves keresztyén műemlékek és újabb épületek lerombolása, mecsetekké alakítása, az örmények emlékének eltörlése a föld színéről. 2024. január 1-től Hegyi Karabakh, mint autonóm köztársaság, megszűnt létezni.

Az Európai Baptista Föderáció főtítkára, Alan Donaldson azon kérdésére, hogy miért imádkozzunk, amikor az örményekre gondolunk, Asatur Nahapetyan, az örmény baptisták világszerte ismert vezetője így válaszolt egy interjúban: „Mindenekelőtt békéért imádkozzatok, hiszen az örmény egy békés nemzet! A mi földrajzi értelemben vett hazánk egy útkereszteződés, és ebből kifolyólag sok-sok konfliktus keletkezett az idők során. Úgy gondolom, hogy a mi nemzetünk Istentől kapott feladata, hogy békességet teremtsen a nemzetek között, ezért kérjük a mi lelki testvéreinket szerte a világon, hogy imádkozzanak békéért. Ez az elsőszámú imakérésünk. Másodsorban: imádkozzatok a menekültekért, akik közül sokan mindenüket otthagyták. Vannak gyermekek, akik szüleiket keresik, és vannak szülők, akik nem találják gyermekeiket. Imádkozzatok különösképpen ezekért a családokért! Természetesen imádkozzatok értünk, örményországiakért is, hogy tudjunk helyt állni a menekültek fogadását jelentő nagy kihívásban! Hogy a Krisztus szeretete áradjon rajtunk keresztül! És amint kértem, imádkozzatok békéért, hiszen mi békét szeretnénk ebben a régióban! Hisszük, hogy ez egyedül az Úr oltalma alatt lehetséges.” Válaszoljunk mi is erre az imakérésre az örmény népért, a súlyos megpróbáltatások között élő baptista testvéreinkért!

Elavult szokás vagy modern szükséglet?

– a betűk és papírlapok időtlen bölcsessége –

Emlékszel életed első olvasmányára? Arra a pillanatra, amikor a betűk és szavak, amelyek addig talán csak kusza jelek voltak egy papírlapon, hirtelen értelmet nyertek, összeálltak egy koherens történetté, és egy addig ismeretlen, új világot tártak eléd? Talán egy mesekönyv volt, amelyet szüleid hangján hallottál először, ahogy a karakterek életre keltek az ő szavaik által, vagy egy gyerekkönyv, amelyet először magad lapozgattál, és amelyben a saját szemed előtt bontakoztak ki a színes illusztrációk és izgalmas történetek. Emlékszel-e arra a pillanatra, amikor először érezted, hogy egy könyv olvasása nem csak egyszerű időtöltés volt számodra, hanem lelkileg is mélyen megérintett, és valami új felismerést hozott az életedbe? Amikor egy történet olyan mélységgel és erővel szólt hozzád, hogy minden más eltörpült körülötted, és teljesen átadtad magad a mondanivalónak, amely által mélyebb megértést nyertél Istentől és az Ő igazságairól?

Gyermekkorom legelső olvasmányélménye *Susanne Margreiter: Egy kis szív története* című, rajzokkal illusztrált kis könyvecske, melyben szó esik jó és rossz oldalról, tisztaságról és bűnről, örök életről és kárhozatról. A történet főszereplője, a kis szív felismeri, hogy az igazi célja a saját megtisztulása. Az a mély vágy, hogy tiszta legyen, indítja el belső átalakulásának folyamatát. A valódi változás azonban akkor következik be, amikor megérkezik a Tiszta Szív, aki önzetlenül feláldozza életét a piszkos szívekért. Ez a jelentős áldozat nem csupán egyetlen szív átváltozását eredményezi, hanem az egész világra hatással van. Kisgyermekként, amikor először olvastam e sorokat, talán még nem értettem meg teljesen a történet mélységeit. Azonban ez az egyszerű, kisméretű könyv jelentős hatással volt rám, és hozzájárult ahhoz, hogy néhány évvel később magam is megérthessem és átéljem a kis szív történetét. Sok próbálkozás után, hogy átjussak az árkon a Tiszta Szívek városába, végül rájöttem, hogy az egyetlen valódi út a vérhídon keresztül vezet, amely Jézus Krisztus vére által valósul meg.

Az olvasás lehetőségére Isten ajándékaként kell tekintünk. Ez egy olyan eszköz, ami hozzájárulhat lelkek megmentéséhez, képes megérinteni és felnyitni a szemeket isteni igazságokra, formálni a gondolkodást, bátorítani a szívet, és segíteni az embert a hit útján. Egy jól megválasztott keresztyén könyv nem csupán a tudásunk gyarapításának eszköze lehet, hanem lelki kincseket magában rejtő forrás is, mely segít elmélyíteni hitünket és gazdagítani lelki életünket. Ma-napság gyakran az időhiányra hivatkozunk, amikor az olvasás hiányát próbáljuk magyarázni, de fontos megjegyezni, hogy Isten ígéje arra int bennünket, hogy ügyeljünk a megfelelő

időbeosztásra, és a rendelkezésünkre álló időt bölcsen használjuk fel; életünket olyan módon irányítsuk, amely összhangban van Isten akaratával és céljaival. A jól ismert igevers, a 40. Zsoltár 12. verse is erre biztat: „*Taníts minket úgy számolni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!*” Az „idő számlálása” figyelmeztet bennünket, hogy nem mindegy, mivel töltjük meg mindennapjainkat – olyan tevékenységekkel, amik emelik lelki szintünket, építik jellemünket, vagy olyanokkal, amik

hátráltatják. Ahogyan a zsoltár írójának, úgy nekünk is Istenre van szükségünk, hogy Ő adjon nekünk bölcs szívet mindezek megítéléséhez és a jó döntések meghozásához. Egy másik figyelmeztető igevers a Bibliából a Prédikátor 3,1: „*Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.*” Ezt úgy is értelmezhetjük, hogy minden életkorhoz és szakaszhoz rendelt idő tartozik. Talán most, fiatalabb éveinkben, amikor még több szabadidő áll rendelkezésünkre, különösen alkalmas időszakot élünk arra, hogy olvasással töltsük el az időnket, hogy gazdagodjunk tudásban és bölcsességben, valamint, hogy mélyebb kapcsolatot építsünk ki Isten igéjével.

A következő bekezdések két személy könyvélményeit tárják elénk, amelyek révén mélyebb betekintést nyerhetünk az egyes keresztyén művek világába, azok történetébe, lelki értékeibe, valamint abba, hogy miért érdemes ezeket a könyveket elolvasni.

„Frank Turek **Lopott érvek** című könyve lenyűgöző olvasmány volt, és új perspektívát nyújtott számomra a keresztyén hit vé-

delmében. Ez egy izgalmas apologetikai mű, azaz célja a keresztyén hit logikai és racionális alapjainak bemutatása és védelme. Turek célközönsége elsősorban az olyan keresztyének, akik szeretnék jobban elmélyülni hitük alapjaiban és megvédeni ezeket a szkeptikusok előtt. A Lopott érvek fő témája a keresztyén hit logikai és racionális alapjainak bemutatása, valamint az ateista érvek kritikai elemzése, Turek bemutatja, hogy ezek valójában a keresztyén világkép elemeit kölcsönzik, hogy érvényesek lehessenek. Ez a könyv kihangsúlyozta számomra, hogy a keresztyén hit nemcsak érzelmi, hanem intellektuális megalapozással is rendelkezik, így nem csupán vallási meggyőződés, hanem racionális választás is. Turek rendszeresen hivatkozik az ígére, bibliai tanításokra, hogy alátámassza az érveit, és így megmutatja, hogy a keresztyén hit és az erkölcsi értékek milyen szorosan összefonódnak. Ezek a bibliai utalások megerősítik az érvrendszert, és segítenek abban, hogy a keresztyén hit ne csak elméletben, hanem a mindennapi életben is gyakorolható legyen.

A könyv olvasása mély hatást gyakorolt rám és növekedtem általa. A rengeteg érv és ellenérv segített jobban megérteni a hitemet, és biztosan segít majd ennek a megvédésében is. Különösen inspirált az a gondolat, hogy a keresztyén hit nem áll szemben a rációval, hanem éppen ellenkezőleg: szilárd alapot nyújt neki. A könyvben megjelenő érvek megerősítették bennem, hogy hitünk alapjai erősek és átgondoltak, nem csupán érzelmi megközelítésekből állnak. Számomra építő volt Turek azon gondolata, hogy az erkölcsi értékek forrása nem lehet más, mint Isten. Ez megerősítette bennem, hogy a hitünk fontos az élet minden területén. Egy idézet, ami különösen megmaradt bennem, a következő: „Az igazság mindig megállja a helyét, még ha átmenetileg veszít is népszerűségéből”, tehát az igazság keresése és védelme mindig érdemes fáradozás, még ha időnként kihívásokkal is jár.

A Lopott érvek mindenképp hasznos olvasmány egy keresztyén fiatal számára, mert megerősíti a hitet, és ösztönöz arra, is, hogy bátran vállaljuk és védjük meg azt, ugyanakkor meggyőző arról, hogy képesek vagyunk ilyen intellektuális kihívásokkal is szembenézni. Különösen ajánlom ezt a könyvet olyan fiataloknak, akik keresik a válaszokat a hitükkel kapcsolatban és szeretnék erősebb alapokra helyezni ezt.” (Kasztó Abigél, Kolozsvár)

„Mit tennél, ha valaki alapvetően kétségbe vonná mindazt, amiben mélyen hiszel? Hogyan reagálnál, ha megkérdőjelezné a féltve őrzött hagyományaidat?”

Nabeel Qureshi **Allahot kerestem, Jézusra találtam** című könyvében azt meséli el, hogy hogyan vált az iszlám vallás elkötelezett követőjéből Krisztus-követővé. Az

író először betekintést nyújt a nyugaton élő muszlim családja életébe, és leírja, hogy hogyan alakult ki benne az iszlám iránti szenvedély. A keresztyénség iránt akkor kezd el igazán érdeklődni, amikor egy megtért hívő barátja, akit az egyetemen ismert meg, megkérdőjelezi az iszlámba vetett hitét. Elkezd kutatni az igazság után, és miközben sorra fedezi fel a különbségeket a két hitrendszer között, akarata ellenére bizonyítékot talál arra, hogy Jézus valóban feltámadt a halálból, és nemcsak halandó Messiás, hanem Isten fia, aki maga is Isten. Nabeel belső küzdelmet vív: képtelen figyelmen kívül hagyni az evangélium mellett szóló érveket, ugyanakkor nem akarja megtagadni a családját és azt, amiben egész addigi életében hitt. Még évek telnek el így, míg egy nap a barátja biztatására imádkozni kezd Istenhez, hogy mutassa meg neki magát és az igazságot. Isten álmokon keresztül válaszol neki, amikor pedig még mindig kételkedik, akkor a Biblián keresztül szól hozzá. Nabeel végül elfogadja Krisztust, majd nem sokkal később be is merítkezik. „Rátaláltam Jézusra. Most már tudom, mit jelent követni Istent. Azt jelenti, hogy az Ő Lelkének, a kegyelem és a szeretet Lelkének bátorságával megyek előre, azzal a szilárd bizalommal, hogy örök életet adott nekem az Ő Fia által, és örök célt, hogy hirdessem és dicsőítsem az Atyát.”

Ez a könyv sokat adott nekem. Megerősítette a hitemet a Biblia alátámasztása által, és arra bátorított, hogy további kérdéseket tegyek fel Istennel kapcsolatban. Rámutatott, hogy milyen sok nehézséggel jár az iszlámmal való szakítás, ugyanakkor emlékeztetett arra, hogy Jézus követése minden szenvedést megér. Felhívta rá a figyelmemet, hogy imádkozzam azért, hogy minél több muszlim megtalálja Jézust.

Úgy gondolom, főként azoknak a keresztyén fiataloknak érdemes elolvasniuk, akik szeretnék elmélyíteni a hitüket, vagy éppen jobban megérteni a muszlimokat, – de mindenki számára érdekes olvasmány lehet.” (Sallai Eszter, Arad)

Összeállította: **Kulcsár Szintia** (Szilágyperecsén)

Nyilatkozat az LMBTQ+ ideológiáról

Az utóbbi években világszerte erőteljes, egyre fokozódó Biblia- és keresztyénellenes ideológiák és megnyilvánulások terjedésének lehetünk tanúi. A világi média, az internet közvetítésével káros, romboló hatású tartalmak áradnak a fogyasztók felé kéretlenül is. Példa erre a 2024-es párizsi olimpia megnyitó „ünnepsége”, amit fő műsoridőben, élő adásban sugároztak, és ami joggal váltott ki megütközést és felháborodást – nem csak a keresztyének között. Az utólagos magyarázkodások – mik szerint az LMBTQ+ ideológiát és életmódot képviselők és népszerűsítők által is bemutatott hírhedt, ízléstelen jelenet nem az úrvacsorát (és vele együtt a keresztyénséget) gúnyolta ki – akkor sem enyhítenének a helyzet súlyosságán, ha igazak volnának. Sajnáljuk, hogy az olimpiai játékok megnyitó „ünnepsége” is – aminek közvetítését kb. egy-milliárd ember nézte végig egyidőben – egy olyan propaganda és érzékenyítés eszközévé vált, amely a Biblia tanításán alapuló hitünk szerint elfogadhatatlan. A Romániai Baptista Gyülekezetek Uniója levélben szólította fel a Román Olimpiai Bizottságot, hogy határolódjon el a Párizsban törtétektől.

Nagyobb városainkban (most már Kolozsváron és Nagyváradon is) egyre hatékonyabban bontakozik ki az ún. Pride („büszkeség”) felvonulások szervezőinek és támogatóinak igénye a nagyobb térszervezésre. Ennek az igénynek évről-évre mind harsányabban, erőszakosabban és gátlástalanabban adnak hangot. Hisszük, hogy Isten az embert férfinak és nőnek alkotta, elrendelve, hogy egy férfi és egy nő házasságán alapuljon a család intézménye. E két nemtől eltérő, vagy a természetes testi adottságok figyelembevétele nélkül vallott „identitások” ellenkeznek a természet rendjével, akárcsak az azonos neműek egymás iránti vonzódása. Meglátásunk szerint a Pride és a hozzá köthető rendezvények nem képviselnek olyan értékeket, amik az emberek életének bármely területét igaz módon gazdagítanák.

Viszont nemcsak a gender- és az LMBTQ+ ideológiát tartjuk bibliaellenesnek és károsnak, hanem azt a retorikát is, amely ez ideológiák képviselőivel és támogatóival szemben krisztusi lelkület nélkül,

hívó emberekhez méltatlan módon nyilvánul meg. A mentő szeretet hiányából fakadó, gyalázkodó beszédek nem illenek Krisztus megváltottjaihoz. Valljuk, hogy helytelen és elítélendő minden gyűlöltetelés. Hívó emberekként arra vagyunk elhívva, hogy hiteles étellel és szavainkkal hirdessük a Jézus vérében való megtisztulás, a bűnbocsánat elnyerésének lehetőségét; hogy személyválogatás nélkül tárjuk fel embertársaink előtt az üdvösség útját. Segítsen az Úr rendületlenül megmaradnunk az ige világosságában és a ránk bízott szolgálatban!

A RMBGYSZ elnöksége

(Megjegyzés: Az LMBTQ+ ideológia képviselői úgy tartják, hogy a férfi és női nemek kívül még nagyon sok más nem és identitás létezik; harcolnak az ilyenfajta „sokszínűség”, a homoszexualitás természetesként való elfogadtatásáért és támogatásáért.)

Az erdélyi ifjúság imatémái

■ Országos ifjúsági konferencia (Zilah) – szeptember 20-22.

Az országos konferencián egy tengerentúli, kanadai előadó fogja az Isten ígését szólni, Tim Challies személyében. Imádkozzunk azért, hogy Tim legyen hasznos eszköz az Úr kezében ezen a konferencián!

■ Bapticum – Baptista focibajnokság – október 5.

Ez az alkalom egy evangélizációs eszköz, mely megszólítja a közösségünkhöz tartozó, de talán annak peremén élő fiatalokat. Bizonyoságtételek és ige hirdetés fognak elhangozni, ugyanakkor nagy hangsúly van a szavak nélküli bizonyoságtételen.

■ EMABISZ nagykoncert(ek) – december 13-14.

Hordozzuk imában a koncerteket is! Készítse az Úr a kórustagok szívét az őszinte dicsőítésre, adjon erőt a felkészülésre és kitartást az énekpróbákhoz! Kérjük, hogy rendelje ki a szükséges anyagi fedezetet is! Ha valakinek rádobban a szíve, és szeretné támogatni ilyen módon is a szervezést, a következő bankszámlára eljuttathatja adományait:

Titular: CONVENTIA BISERICILOR CRESTINE
BAPTISTE MAGHIARE DIN ROMANIA

CUI: 4705934 **IBAN:** RO71 RNCB 0032 0153 5589 0041

A fenti bankszámla az EMABISZ külön számlája.

Megjegyzésben kérjük feltüntetni, hogy az adott pénzüsszeg adomány („Donatie”).

■ Mély fájdalommal állt meg a népes gyülekezet 2024. augusztus 10-én † **Szász Levente** testvérünk koporsója mellett a bihari temető kápolnájánál. A Bihari Baptista Gyülekezet tagjain kívül még sokan imádkoztak testvérünkért, aki több

mint három éve küzdött rákbetegséggel. Testvérünk gyülekezetünk oszlopos tagja volt, minden munkáját hűséggel és odaadással végezte – évekig volt gyülekezetünk gondnoka is. Feleségével, Rékával együtt négy gyermeket kaptak az Úrtól, akiket szeretettel neveltek és tanítottak. Betegsége az elmúlt év végén súlyosbodott, majd idén, nehéz és fájdalmas küzdelem után, 41 éves korában hívta haza az Úr. A kápolnánál Giorgiov Adrián lp. hirdette a vigasztalás ígét a Zsolt 103:1-4 és az Ézs 53:4-5 alapján, kiemelve, hogy a szenvedés életünk része, de Isten végleges megoldással rendelkezik erre Jézus Krisztus által. A gyászistentiszteleten a nagyváradi és paptamási összevont fűvőszeneke szolgált, valamint a vendégekkel kibővült énekkar. A nyitott sírnál Elekes József ny. lp. szólt a Jer 2:2 és a Péld 10:7a alapján, visszaemlékezve testvérünk fiatalkorára, és figyelmeztetve, hogy mi is emlékezzünk meg elköltözött testvérünkről és családjáról ezután is. Ezt követően Budai Lajos lp. emlékeztetett az 1Kor 15:12-20 alapján, hogy a Krisztus feltámadásba vetett hitünk a legnagyobb erőforrásunk! Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak és a gyülekezetnek a 2Tim 4:7-tel! (Albert István Zsolt lp.)

■ Újaradon 2024. június 28-án kísértük utolsó útjára † **Lőke Ilona** testvérnőt, aki 1947. március 23-án született Szilágykerkeden. Már fiatalon elfogadta az Urat, és 1968-ban benerítkezett Szilágyballán Mike Béla testvér által. Szeretetteljes házasságban élt férjével, Lőke Ferencel 56 éven át. Az Úr három gyermekkel ajándékozta meg: Róberttel, Ottóval és Bettyvel. 1971-ben Aradra költöztek. Életét az Úrnak és a családjának szentelte. Reménységgel élt, és reménységgel halt meg, szent bizonyossággal, hogy kibékült az Úrral. A gyászistentiszteleten Papp Dezső lelkipásztor szolgált a Jel 14:13 alapján. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot, elhunyt testvérnőnk emléke legyen áldott, hite pedig követendő példa utódai számára! „Figyelmeztvén életük végére, és kövessétek hitüket. Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsid 13:7-8). (Sallai Jakab lp.)

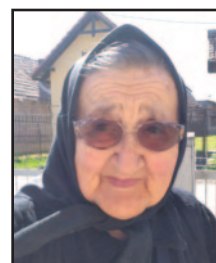
■ 2024. július 19-én kísértük utolsó útjára † **Szabó Ilona** testvérnőnk Biharban, akit 76 évesen ért a hazahívó szó. Testvérnőnk hűséges és szolgáló tagja volt gyü-

lekezetünknek, egyre gyengülő egészségi állapota ellenére a halála előtti héten még eljött az imaházba. 55 év házasság után hagyta hátra szerető férjét és családját. Élete jó példa maradt a következő nemzedéknek. A bihari baptista kápolnánál Gombos Miklós lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét a 90. Zsoltár alapján, figyelmeztetve, hogy életünk napokból áll, amikért felelősek vagyunk. A nyitott sírnál Híri János gyülekezeti vén szolgált, erősítve hitünket a Jel 14:13 alapján. Isten vigasztalását kívánjuk a családnak és a rokonságnak is! (Albert István Zsolt lp.)

■ † Koncsárd Gabriella Adina

fiatalon, alig 15 évesen tért meg, majd 1950. szeptember 8-án Szilágyi Antal lelkipásztor által benerítkezett. Egészen a halála napjáig a koltói baptista gyülekezet hűséges tagja volt. Az évek során sok nehézségből, gyászból kellett kivennie a részét, amikor 7 évvel ezelőtt eltemette nagyobbik fiát, Lajost, majd 6 éve a vejét, Halász Jenőt, 1 hónapja pedig kisebbik fiát, Gabit. Minden fájdalomtól megnyugodott, amikor 2024. augusztus 13-án este 9 órakor hazament szeretett Urához, ahol tudjuk, hogy nincs több gyász, könny, fájdalom. Temetése augusztus 15-én lett megtartva a koltói temető kertben. A gyászistentiszteleten a helyi lelkipásztor, János Csaba szolgált vigasztaló igékkel a Jn 11:25-26 alapján. Gyászolja lánya, Judit, 2 menyje, 7 unokája, 6 unokamenye, 5 dédunokája, unokatestvérek, szomszédok, a koltói baptista gyülekezet és a végtisztességet tevő testvériség. Testvérnőnk emléke legyen áldott! (János Csaba lp.)

■ A szilágykerkedi kápolnánál 2024. július 24-én búcsúztunk † **Gál Rózsa** testvérnőnkötől, aki 76 évet kapott Teremtőtől. Testvérnőnk 1948-ban született Szilágykerkeden, itt nőtt fel és itt élte le az életét. 1964-ben feleségül ment Gál Ferenchez, akivel 30 évet éltek házasságban, és akivel egy lányuk született. Özvegy éveiben ismerte meg és fogadta el Jézus Krisztust, mint személyes Megváltóját. Hitét megpecsételve, 1994-ben benerítkezett Módi Miklós lelkipásztor által. Állandó lábfájása hosszú időre otthonába kényszerítette. 2024 áprilisában súlyosan megbetegedett, lánya állandó ápolására szorult. Földi fájdalmának a hazahívó szó vetett véget. A gyászistentiszteleten az ének- valamint a zenekar kíséretében a helyi lelkipásztor szolgált a Jób 19:25-27 alapján, a sírnál pedig az 1Kor 15:20-26 igeszakasz fényében hirdette a feltámadást. „Az igaznak emlékezete áldott” (Péld 10:7). (Molnár Ottó lp.)

Vonatok: más-más irányba

„Olyan idők voltak ezek, mintha az ember futóhomon lépkedne.” (Miep Gies)

Ezernyi zsidó deportálttal az utolsó vonat a hollandiai Westerborkból, most nyolcvan éve, 1944. szeptember 3-án indult el Auschwitz felé. Rajta volt a 15 éves Anne Frank és két évvel idősebb nővére, Margot, valamint a szülei: Otto és Edith Frank. A családot egy hónappal korábban, augusztus 4-én tartóztatta le a német megszállók rendőrsége Amszterdamban, a Prinsengracht 263. sz. alatti menedékhelyükön. Az apának működött itt *Opekta* nevű kis cége, amely a gyümölcszselékhez gyártott és forgalmazott fontos pektint. Az irodák hátsó, emeleti traktusában még négy másik személlyel 25 hónapja rejtőzködtek ekkor már. A létfenntartásukról Miep Gies, férje, Jan és az *Opekta* három másik alkalmazottja gondoskodott. Veszélyes vállalkozásukról később Miep Gies (*ejtsd: Mip 'Xisz*) önéletrajzi könyvében vallott, meg arról, hogy kiskorában ő maga is mások jóakarataira szorult.

Vonat indult 1920 decemberében Bécsből nyugati irányba. A vagonokban seregnyi sovány, a fejlődésben visszamaradt gyerek ült, közöttük a 11 éves Hermine Santrouschitz. Munkáscsaládokból jöttek, de az alultápláltság főbb oka a Nagy Háború hozta ínség volt. A célállomáson, a hollandiai Leidenben sem különösen tehetős felnőttek vártak rájuk. Ezt a kislányt is egy ötgyerekes apuka vitte haza. A befogadó anyuka pedig igyekezett a jó holland tejjel-vajjal feljavítani a vézna jövevényt. Iskolába is beíraták, hogy tanulja a nyelvet. A segélyprogram három hónapját aztán hosszabbítani kellett a mérsékelt fejlődés okán, majd újra és újra még hárommal. Az iskolában kitűnő lett, a pótszülőktől pedig a Miep holland becenevet kapta. Öt év elteltével látogatta meg szüleit Bécsben: „*Hermine, egészen holland lettél, jobb is neked Amszterdamban!*” – mondotta az anyukája (a Nieuwenhuis-ok ekkor már a fővárosban laktak), ő pedig boldogan tért vissza őt befogadó családjához.

1933-ra Miep 24 éves lett, és állandó munkát végül a „Travis és Társa” kicsike cégnél talált. A tulajdonos, Otto Frank még törte a holland nyelvet, csak nemrég jött át Németországból, hátrahagyva családját, merthogy elkezdődtek a zsidóüldözések. Először a dzsemkészítést tanulta meg, majd a vásárlókkal tartotta a kapcsolatot, fokozatosan a könyvelést is átvette. Hamarosan megérkeztek a Frank család női tagjai: a kis Anne ekkor négy éves volt, csendes, engedelmes, mindenre érdeklődő szemekkel figyelő.

A következő öt évben a dolgok jobbra fordultak, de a felívelés derűjét megakasztotta a „kristályéjszaka”: 1938. november 10-én a németországi zsidó cégek és üzletek ezrei, valamint zsinagógák váltak a gyújtogatás áldozatává. Frankékhoz gyakran érkeztek ezután menekültek. Anne kilenc éves ekkor, beszéde gyors, tekintete élénk, könnyen barátkozó, míg Margot csendesebb, ol-

Miep Gies és könyve

vasmányaiba viszhúzódó.

1940. május 10-én a német csapatok lerohanták Hollandiát. A zsidó identitásúak jogait ezt követően folyton korlátozták:

hivatalos intézményekben tovább nem szolgálhattak, bankszámláikat befagyasztották, gyerekeik elkülönített iskolákba járhattak, a tömegközlekedési járműveken nem utazhattak, személyazonossági kártyájukra pedig felkerült egy nagy „J”. A Frank család baráti köre leszűkült. Margot lányuk sűrűn betegeskedett, Anne viszont egészen kivirult: mindenről értesült és tudott, mi zajlik kint a világban.

'42 tavaszától sárga csillagot kellett viselniük, Jood felirattal. A megalázottság eme fokán Otto Frank egy olyan búvóhelyet latolgatott, ahonnan családjáról, de a munkásairól is alkalma legyen gondoskodni. Erre hamarosan sor került. Július első vasárnapján felszólítást kaptak, hogy a 16 éves Margot lányuknak munkatáborba kell vonulnia. A szülők határoztak: másnap mindnyájan rejtekhelyre költöznek.

„Megőrözkö minted Anne számára, amíg visszatér” – Miep ezzel a gondolattal rejtette el íróasztala alsó fiókjában a kis „vörös-narancs fedelű, kockás naplót”, meg a többi szórványos papírokat, amelyekre Anne a rejtőzködés idején írt. Azon a borzasztó augusztus 4-én, hogy a Frank családot letartóztatták és elvitték, a késői órákban merészkedett szétnézni az emeleti felső traktusban. Sem akkor, sem később, soha nem olvasott bele a kislány bejegyzéseibe.

Otto Frank 1945. június 3-án érkezett meg – egyedül. „Edith már soha nem jön vissza” – ezek voltak első szavai, aztán még csendesesen hozzátette: „de nagy reményem van Margot és Anne felől”. Ugyanis a lányokat, az anyukától is elválasztva, átvitték Bergen-Belsenbe, az pedig munka- és nem kivégzőtábor volt. Néhány hét telt így el, amikor az édesapa levélben kapott értesítést: „Miep” – indította megint a közlését, de most úgy, mint aki teljes vereséget szenvedett –, „Margot és Anne már soha nem jönnek vissza”.

Anne Frank naplóját az apa, hosszas rábeszélésre, 1947-ben adta ki. Ez lett az első holokauszttal foglalkozó mű, amelyet aztán számos nyelvre lefordítottak. Úgy tartják, hogy ez a világ tíz legolvasottabb könyveinek egyike.

Sok évvel ezután Miep Gies-t az amerikai író, Alison Leslie Gold győzködte, hogy írja meg élettörténetét. Együttműködésükből született az „*Anne Frank naplója*” c. könyv. „Nem vagyok hős” – vallja Miep az Előszóban. „Egy hosszú sor végén állok, több mind húszezer holland segített zsidókat rejtegetni. Emberi kötelességünk nek tettünk eleget.”

Szilágyi László, Cleveland

PÉLDA-KÉPEK (VIII.)

Feltarisznyált gyermekek

Máig elevenen élnek bennem a gyermekkori szeptemberek testet-lelket didergető közeled-
tének emlékképei. Még teljes erővel igyekeztünk bele-
kapaszkodni a nyár utolsó sugaraiba, de már készítget-
tük az iskolástáskát; a szüleinkkel füzeteket, írószere-
ket, új cipőt vásárolni mentünk a tavalyi, kinőtt és el-
kopott helyett. Ősz közeledtével újraélem ezeket az él-
ményeket, csakhogy sokkal összetettebb módon,
ugyanis már nekem is vannak gyermekeim, akik szín-
tén teljes erejükkel igyekeznek belekapaszkodni a nyár
utolsó sugaraiba. Habár nemrég voltunk gyerekek mi
is, más, nagyon más világot élnek ők már. Szüleinknek,
nagyzüleinknek viszont az a kor jelentett nagyon
mást, amelyben mi voltunk gyerekek. Sokuknak nincs
is, nem is volt élményük az iskolakezdést megelőző be-
vásárlásról. Nem is volt füzet, táska akkoriban, hiszen
palatáblára rótták az ákombákom betűket, a palatáblát
pedig otthon szőtt tarisznyában hordták; cipő is csak
keveseknek jutott – volt, hogy két-három testvérnek
egyetlen pár, amivel éveken át egymás között felváltva
jártak iskolába. Lelki tarisznyájukban azonban a szüle-
iktől és az imaházban tanult bibliai alapelveket hor-
doztak.

Ilyen gyermekek jártak a '40-es évek elején a szilágy-
ballai és más szilágysági iskolákba. Hiába próbálták rá-
venni őket, hogy táncoljanak – ugyanis ez fontos része
volt a programnak – nem voltak hajlandók rá. Fenyeg-
gették őket rossz minősítéssel – vállalták, hogy rossz
jegyet kapjanak. Fenyegették őket buktatással – vállal-
ták, hogy megbukjanak. Hallottak bizonyágtételeket
arról, milyen volt a Krisztus nélküli élet, amelyben az
italozás, a tánc, a bálók jelentették a múltó, hamis örö-
möt. Látták a megváltozott életüket, az Isten országá-
hoz ragaszkodók jó példáját. Ők ezeket akarták követ-
ni, nem a világot. A megbuktatások miatt a helyzet
tarthatatlan volt, ezért egyes szilágyballai testvérek el-
mentek Budapestre, hogy dr. Somogyi Imre egyház-
nőkövel együtt baptista hitoktató kirendelését kérjék a
Közoktatási Minisztériumtól. Így került nemsokára a
frissen diplomázott Cserepka János (1919-1999) a Szi-
lágyságba. A szilágyballai gyülekezet hamarosan fel is
avatta lelkipásztorának a sok talentummal megáldott,
fiatal hitoktatót. Isten kegyelméből Cserepka testvér
erdélyi szolgálata nyomán mind a mai napig gyümöl-
csök teremnek vidékeinken. Életpéldája, tanítása, az
ébredést előkészítő, imádságos lelkülete nagy hatással
volt egész magyar baptista közösségünk történetére.

Mi lett volna, ha azok a gyerekek megalkusznak, és szó
nélkül beállnak a táncoló osztálytársaik közé? Hogyan
alakult volna missziótörténetünk, ha azok a gyerekek a
jó osztályzat, a megbuktatás elkerülése érdekében tet-
ték volna, amit követeltek tőlük?

Gyermekeink új iskolaévet kezdenek. Nem telik el
sok idő, és osztálytársaik az idegen, távoli kultúrákból
beszivárgott és nagy teret hódító „Halloween” alkalmá-
ból visszataszító jelmezekben és díszletek között (tud-
va vagy tudatlanul) dicsőítik majd a halált, a pusztu-
lást. Lesznek majd hangos bulik is, a varázslók világát
felidéző megnyilvánulások, különböző „érzékenyíté-
sek” a kárhozat felé rohanó világ rendje-módja szerint.
Mi van gyermekeink lelki tarisznyájában? El fognak-e
menekülni, ellene fognak-e állni minden gonosznak el-
marasztalások és hátrányos megkülönböztetések árán
is? Jó példával, tanítással, határozott fellépéssel, imád-
sággal tegyünk meg értük – közösségünk jövőéért is! –
minden telhetőt!

Kiss Lehel lp.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605